

Egy szociálpszichológus gondolataiból - A szürke ruhás angyal

A felügyelő felesége sokáig nem tudott megbarátkozni a gondolattal, hogy az ő jóra való, makk egészséges, dolgos, becsületes ura egyszerűen az utcára kerülhetett, és jó szakmájában sehol sincs neki munka. Aztán meg azon ette magát, hogy pont a börtönben talált magának állást. Hosszú hónapok teltek el, míg belenyugodott ebbe, és nem is féltette már annyira. Lassan még egy kis jóleső büszkeséget is érzett, amikor ura az őt övező kitüntető tiszteletről beszélt, hogy máris híre ment, nála bizony hiába próbálkoznak a tekergők, őt ugyan rövid szolgálati ideje dacára sem viszi be a erdőbe a tekergő, ővele ugyan nem játszadózhat egyik se, mert nincs kecmec, jön a fegyelmi lap, az elkülönítés meg a kényszerítő eszköz!

Megörült hát az asszony az örömtől, amikor a kiabálóan színes utca karácsonyi kavalkádjában a fenyődíszek között felfedezett egy kis szürke ruhás angyalt, és alig várta a fa díszítést, hogy feltehesse.

A szent estén a kisebbik gyerek olyan hatalmas szemeket nyitott a csillagszórótól szikrázó, fényes karácsonyfára, hogy tán el se férnek a fényképeken, amiken a felügyelő megörökítette, még a nyála is kicsordult a nyitva felejtett kicsi szájából. A fenyőillatban sokáig együtt játszadóztak a gyerekekkel, és hagyták, hogy az ajándékokkal menjenek az ágyba, úgy szedegették aztán ki mellőlük, nehogy rájuk forduljanak álmukban.

Lefekvés előtt még megálltak a fa előtt, nézték a szürke ruhás angyalt. „Csak nem tud megbékélni az asszony szegény ezzel a szürke ruhával” - gondolta a felügyelő, és megsimította a mellkasán pihenő fejet. „Megértette, hogy nekem ő szürke ruhában is angyal marad” - gondolta az asszony, és egy kicsit szorosabban ölelte át.

A felügyelőnek furcsa álma lett. A kis szürke angyal elevenedett jelent meg neki, és szelíd szavakkal beszélt hozzá. „Láttam, milyen szép szeretetben élsz a családdal, hogy mennyire fontosak Neked. Hogy lehet, hogy azokkal ott bent olyan tudsz lenni, mintha nem is érző emberek lennének? Milyen lennél Te az ő helyükben ott bent? Hogy viselnéd Te el ott a hosszú-hosszú hónapok várakozását? Bírnád-e erővel, reménnyel, bizalommal, hogy itthon minden úgy fogad, ahogy hagyta?”

„Tudtad, hogy a kényszerítő eszközzel megkezelte MC 48-91-cs épp ilyen szerető családból szakadt oda, és napról napra retteg, hogy nem is lesz már soha olyan a család körülötte, mint annak előtte. Ő is munka nélkül volt, vállalta, hogy hazaszállít egy megvásárolt autót, a belerejtett heroinról nem is tudott semmit! Tudtad, hogy a folytonos gyógyszerért zörgésért megfenyített CH 57-87 sose kapott családi szeretetet, hogy esténként arcát a párnába rejtve sír a kilátástalan sorsa miatt, és legszívesebben meghalna minden karácsonyeste? Tudod, hogy a leköcsögözött élőhalott FR 40-73 egyedül neveli három gyereket, gondozta fekvőbeteg kilencven éves apját, a kórházban látogatta beteg anyját, egy négy éve ismerősi körben történt kisebb összetűzés miatt ül most itt, miközben anyja semmit sem tud róla, apja talán már meg is halt, és a gyerekei otthon vannak pénz nélkül. Soroljam még? Nem akarom az álmodat egészen elrontani. Most megyek. Mindenesetre gondolkodj el, ha egy bévés angyal ilyeneket mond neked, mit gondolhatnak a többiek?!”

Az álombéli látogatás azonban nem maradt hatás nélkül! Felügyelőnk alapján jó ember volt, szilveszterre leszerelt, hogy az új évvel új életet kezdjen. Vettek fel helyette újat. Ennek se szakmája, se családja, se szürkeruhás angyala nincs. Legalábbis egyelőre. Bár úgy tűnik, az angyalok is túllőnek a célon, mihelyt szürke ruhát öltenek.

Dr. Végh József